

FORAMINIFERA FROM THE CRETACEOUS
OF SOUTH-LIMBURG, NETHERLANDS
LXXVI.

Some Foraminifera from the holes in the hard ground
on top of the Md, Tuff Chalk, quarry
Curfs, near Houthem.

by J. HOFKER

A sample gathered by B. J. Romein from the soft fillings of the holes in the hard ground which is found at the top of the Tuff Chalk in the Western part of the quarry Curfs, near Houthem, yielded a very rich and well-preserved fauna of Foraminifera, all pointing to Lower Paleocene. Some of these species are described here since they have not been found in former gatherings.

Stilostomella plummerae Cushman; fig. 1, 2.

Nodosaria sagrinensis Plummer (not Bagg), 1927, Texas Univ. Bull. 2644, p. 85, pl. 4, fig. 16.

Ellipsonodosaria plummerae Cushman, 1940, Cushman Lab. For. Res., Contr., vol. 16, p. 69, pl. 12, fig. 4, 5.

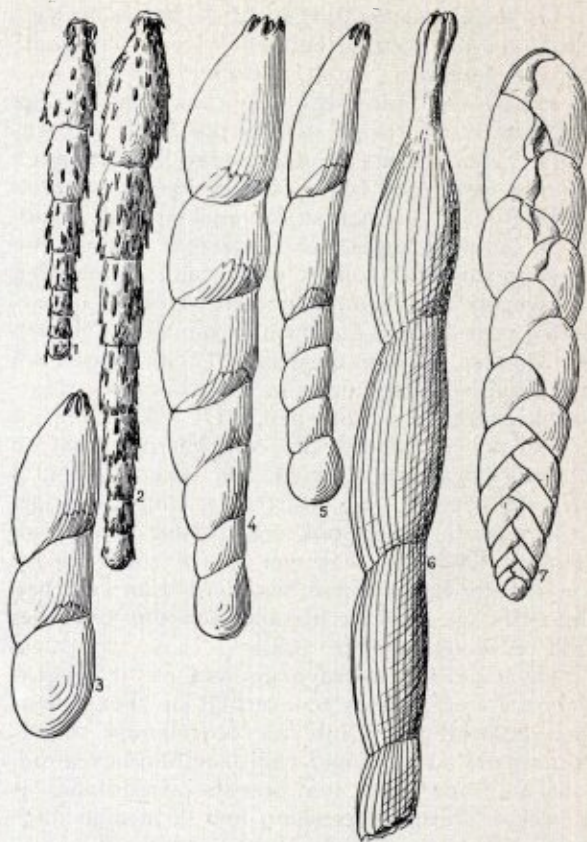
Test elongate, slender, very slightly tapering towards the oral end. Proloculus rounded, without an apical spine. Chambers pyriform, gradually increasing in length, with horizontal distinctly depressed sutures. Each chamber is covered by scattered spines which mostly adhere to the surface so that they often seem to form short costae rather than to be spines. Only near to the aperture, on the apertural neck, they form real spines though here also bent backward. Aperture rounded, with short tooth at one side, as is typical for *Stylotomella*.

The species forms a guide-fossil for the Lower Paleocene of America (Clayton, Midway and Wills Point Formations).

Dentalina glaessneri Ten Dam; fig. 3—5.

Dentalina glaessneri Ten Dam, 1944, Meded. Geol. Stichting, Ser. C, V, No. 3, p. 92, pl. 2, fig. 11.

The specimens found here do not show the extremely inflated end chambers which are found in the Thanetian as described by Ten

Dam; yet the general form, the very thin and shining walls, the only slightly depressed and slightly oblique sutures in the initial part, the more depressed and more oblique sutures in the later part, the rounded proloculus, the distinctly more inflated chambers in the later part, all are features which point to this species. The forms also point somewhat to *Dentalina wilcoxensis* Cushman. Also common in the Lower Paleocene above the Danian in Denmark.

Dentalina naheolensis Cushman and Todd;
fig. 6.

Dentalina delicata Cushman var. *naheolensis* Cushman and Todd, 1942, Cushman Lab. For. Res., Contr., vol. 18, p. 30, pl. 5, fig. 14, 15.

Dentalina naheolensis Cushman, 1944, *ibid.*, vol. 20, p. 35, pl. 5, fig. 17.

Test slender and elongate, surface with many

fine longitudinal striae; last formed chamber with distinct tapering neck at the end of which is found the radiate aperture.

The species is known from the Naheola and the Midway Formations. Also in the Lower Paleocene above the Danian in Denmark.

Bolivina midwayensis Cushman; fig. 7.

Bolivina midwayensis Cushman, 1936, Cushman Lab. For. Res., Spec. Publ. 6, p. 50, pl. 7, fig. 12.

Test elongate, very slightly tapering. Sutures strongly oblique and slightly curved. Wall smooth, finely porous, granular in microstructure. Aperture elongate to rounded, with a broad toothplate which is characterised by a sigmoidal back side.

This species seems to be the latest form of the granular forms which developed in the Upper Cretaceous. It is known from Naheola, Midway and Wills Point Formations, Lower Paleocene. It also occurs in the Lower Paleocene of Denmark, above the Danian.

NOTITIES OVER DE GEELBUIKPAD BOMBINA VARIEGATA (Linnaeus, 1758) IN NEDERLAND

door

L. van NIEUWENHOVEN-SUNIER,
P.J.H. van BREE & S. DAAN

(Zoölogisch Museum, Amsterdam)
(R.I.V.O.N.-mededeling No. 169)

In het kader van onderzoeken over het voorkomen en de biologie van minder algemene Nederlandse Amfibieën en Reptielen onder auspiciën van het Zoölogisch Museum te Amsterdam en het R.I.V.O.N. te Zeist, werd door de eerste auteur in de zomer van 1961 een onderzoek begonnen naar de Geelbuikpad. Gezien het feit dat de andere auteurs ook de beschikking hadden over gegevens aangaande deze paddensoort (ten dele uit het onderzoek in 1962 over *Alytes obstetricans*; zie Daan, 1964), werd besloten gezamenlijk alle gegevens te bewerken en te publiceren. Met erkentelijkheid willen wij de hulp noemen van Dr. P. J. van

Nieuwenhoven en de heer J. Th. ter Horst, die de eerste twee auteurs bij veel tochten in het veld vergezelden. Ook danken wij de heer A. D. Ameling voor het vertalen van het in het Russisch geschreven artikel van Bannikov (1950).

Verspreiding

De Geelbuikpad komt in Nederland kennelijk alleen in Zuid-Limburg voor. Slechts tweemaal wordt in de literatuur melding gemaakt van vindplaatsen buiten dit gebied. Zo zegt Schlegel (1862, p. 37) het dier bij Nijmegen gevonden te hebben, en maakt Heimans (1928) melding van twee bij hem binnengekomen opgaven uit de provincie Groningen: Slochteren (waarnemer Prof. J. Ritzema Bos, 1915) en Groningen-stad (waarnemer H. Sikkema, ±1909). Omdat deze Groningse waarnemingen elkaar in zekere zin bevestigen, kan men ze bij een faunistische literatuurstudie over de Nederlandse Amfibieën en Reptielen niet buiten beschouwing laten, zoals v. d. Bund (1964) doet.

Weliswaar is het erg onaannemelijk dat men daar *Bombina variegata* gevonden heeft, enkele honderden kilometers buiten haar verspreidingsgebied. Waarschijnlijk zijn het exemplaren van *Bombina bombina* geweest, de „Tiefland-Unke“, die in Duitsland tot in Oldenburg, dicht bij de Nederlandse grens, voorkomt (Mertens en Wermuth, 1960). Ten tijde van de waarnemingen kende men het onderscheid tussen beide na verwante soorten bovendien slecht, zeker in Nederland waar „*Bombinator igneus*“ (= *Bombina bombina*, de Roodbuikpad) niet als inheems beschouwd werd en bijgevolg niet in determinatietabellen was opgenomen. Wij pleiten er daarom voor dit wel te doen (in navolging van de Amfibieën en Reptielentabel van de N.J.N.; Beukema 1957), dus de Roodbuikpad als inheems of tenminste als hier uitgestorven te beschouwen, te meer daar Groningen en Drente herpetologisch slecht bekende gebieden zijn, waar mogelijk op den duur het dier nog wel gesignaleerd kan worden.

Wat de waarneming van Schlegel (die ook maar één soort Vuurpad kent) te Nijmegen aangaat, hier is de afstand tot het areaal van *Bombina bombina* veel groter dan tot dat van *Bombina variegata* en het geaccidenteerde gebied in de omstreken van Nijmegen maakt het